

PROP DE VOSALTRES

Dia del Seminari

Estimats diocesans:

Tots heu sentit parlar del Seminari, el lloc on es formen els joves que volen ser sacerdots. Generalment, viuen en un internat i reben una preparació que atén totes les dimensions de la persona: la física, l'afectiva, la intel·lectual, l'espiritual i la pastoral. En aquesta etapa formativa la responsabilitat d'acompanyar-los recau en uns sacerdots. També hi intervenen altres experts que ajuden a completar la integralitat del seu creixement personal amb la finalitat de preparar-se per acompanyar en el futur els seus germans: professors del centre d'estudis on acudeixen diverses hores al dia, tècnics en espiritualitat, en psicologia i en altres branques de la cultura. El bagatge que han d'adquirir i portar a sobre és universal i han de saber oferir-lo a la comunitat; un bagatge amb l'empremta del servei que dona i ensenya Jesús de Natzaret.

A la nostra diòcesi molts catòlics recorden com fa temps l'edifici del Seminari que ara ocupa el Rectorat i l'aula de la Universitat de Lleida estava ple de residents interns. Ja fa alguns anys que la institució es va traslladar a uns pisos del carrer Canonge Brugulat a causa de la disminució de seminaristes i, posteriorment, set diòcesis de Catalunya van crear el que anomenem Seminari Interdiocesà, a Barcelona, on viuen i estudien a la seva Facultat de Teologia. Allí hi ha el seminarista de la nostra diòcesi que està a punt d'acabar la seva etapa formativa. Comparteix la vida, de dilluns a divendres, amb altres companys de les diòcesis veïnes, i els caps de setmana ajuda en les activitats pastorals

d'alguna de les nostres parròquies, com fan tots els seminaristes en les diferents diòcesis del món. Algunes d'aquestes, per l'elevat nombre de residents, tenen Seminari propi i moltes altres s'agrupen en una institució per buscar una millor qualitat en la formació, com és ara en el nostre cas.

Un dels problemes més urgents de la nostra activitat pastoral és la falta de vocacions. En aquests moments tenim només un altre seminarista, que prové de Burkina Faso. Això vol dir que en un futur no gaire llunyà ens serà més complicat atendre amb un sacerdot les parròquies, les delegacions pastorals i les restants institucions eclesials. I aquesta és una preocupació que ens implica a tots els catòlics perquè tots en sofrim les mancances. Segurament la responsabilitat del bisbe i dels sacerdots és més gran, però és un assumpte que ens

compromet a tots. Voldria proposar a la comunitat cristiana dues accions: pregar —de manera individual i comunitària— per les vocacions al ministeri sense oblidar-nos mai de demanar a Déu perquè tinguem nombroses vocacions, i que els membres del Seminari siguin autèntics, fidels, alegres i curulls de santedat per al servei a l'Església. Durant aquest curs un grup de creients de diferents parròquies ens reunim a la catedral les tardes del diumenge per resar per aquesta important institució.

La segona acció se centra en les famílies: han de viure de tal manera la seva fe que afavoreixin entre els seus membres la vocació al ministeri sacerdotal. A vegades els pares temen que els seus fills no gaudeixin d'un adequat benestar material i es resisteixen a posar en mans

de Déu la vida futura d'algú que els planteja el servei permanent a l'Església. En massa ocasions tracten de dissuadir-los o de posposar la seva decisió. Crec que a tots ens correspon ajudar a canviar aquest ambient de desconfiança en els plans de cadascú a la crida del Senyor.

Per acabar, una paraula sobre el lema d'enguany: «**Aixeca't, posa't en camí**». És una frase dirigida de manera especial a cadascun dels seminaristes i als qui pensen en la seva vocació. Fixem-nos en la paraula camí, que repetim tant en aquests moments i que defineix una manera d'afrontar l'evangelització.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Ritus de presentació dels candidats dels catecúmens

El passat diumenge 26 de febrer va tenir lloc el Ritus de presentació dels candidats dels catecúmens a la Catedral de Lleida.

Aquest ritus té com objectiu la inscripció dels seus noms al Llibre dels Elegits, fent públic, així, el seu desig i compromís d'esdevenir cristians aquest quart diumenge de Pasqua. Serà en aquesta celebració que rebran els sagraments del Baptisme,

Eucaristia i Confirmació. La presentació va ser presidida pel bisbe Salvador, i els candidats van estar acompanyats pels seus catequistes, els membres del servei de catecumenat de la diòcesi i per familiars i feligresos que es van aplegar a l'eucaristia.

Als candidats se'ls va lliurar el Credo i el Parnostre.

CERCA DE VOSOTROS

Día del Seminario

Queridos diocesanos:

Todos habéis oído hablar del Seminario. Es el lugar donde se forman aquellos jóvenes que quieren ser sacerdotes. Generalmente viven en un internado con una preparación que atiende todas las dimensiones de la personalidad: la física, la afectiva, la intelectual, la espiritual y la pastoral. Unos sacerdotes tienen el encargo de acompañar a los seminaristas en esta etapa de formación. Se apoyan en otros expertos que completan la integralidad de su crecimiento personal con vistas a prepararse para acompañar en el futuro a sus hermanos: profesores del centro de estudios donde acuden varias horas al día, técnicos en espiritualidad, en psicología y en otras ramas de la cultura. El bagaje que deben recopilar y llevar sobre los hombros es universal y han de saber ofrecerlo a la comunidad; un bagaje con la impronta del servicio que ofrece y enseña Jesús de Nazaret.

En nuestra diócesis un gran número de católicos recuerda cómo hace unos años estaba lleno de residentes internos el edificio del Seminario que ahora ocupa el Rectorado y aulario de la Universidad de Lleida. Hace ya algunos años que la institución se trasladó a unos pisos de la calle Canónigo Brugulat debido a la disminución de seminaristas y posteriormente siete diócesis de Cataluña crearon lo que llamamos Seminario Interdiocesano para vivir y la Facultad de Teología para estudiar. Todo ello en Barcelona. Allí acude el seminarista de nuestra diócesis que está a punto de terminar su etapa formativa. Comparte su vida con otros compañeros de las diócesis vecinas, de lunes a viernes, y los fines de semana ayuda en las actividades pastorales de alguna parroquia de nuestra diócesis. Así lo hacen todos los seminaristas en las distintas diócesis del mundo. Algunas de ellas, por el elevado número de residentes, tienen Seminario propio y otras muchas se agrupan en una institución para buscar una mejor cualidad en la formación. Ese es nuestro caso actual.

Uno de los problemas que nos urge en nuestra actividad pastoral es la falta de vocaciones. Muy pocos aspirantes hay en estos momentos, sólo uno que proviene de Burkina Fasso. Lo que quiere decir que en un próximo futuro nos será más complicado atender con un sacerdote las parroquias, las delegaciones pastorales y las restantes instituciones eclesiales. Y esta es una preocupación que nos atañe a todos los católicos porque todos sufriremos las carencias de la falta de sacerdotes. Seguramente es mayor la responsabilidad del obispo y de los sacerdotes pero es un asunto que a todos nos compromete. Deseo proponer a toda la comunidad cristiana dos acciones: orar por las vocaciones al ministerio tanto personal como comunitariamente; que no os olvidéis nunca de pedir a Dios por esta intención para que tengamos numerosas vocaciones y que los miembros del Seminario sean auténticos, fieles, alegres y rebosantes de santidad para el servicio a la Iglesia. Durante este curso un grupo de creyentes de distintas parroquias nos reunimos en la catedral en las tardes del domingo para rezar por esta importante institución.

La segunda acción se centra en las familias: que vivan de tal manera su fe que favorezcan entre sus miembros la vocación al ministerio sacerdotal. A veces los padres temen que sus hijos no disfruten de un bienestar material adecuado y se resisten a poner en manos de Dios la vida futura de alguien que les planee el servicio permanente a la Iglesia. En demasiadas ocasiones tratan de disuadirlos o a posponer su decisión. Creo que a todos nos corresponde ayudar a cambiar este ambiente de desconfianza en los planes de cada uno a la llamada del Señor.

Una palabra sobre el lema de este año: «**Levántate, ponte en camino**», una frase dirigida de forma especial a cada uno de los seminaristas o a quienes piensan en su vocación. La palabra camino que tanto repetimos en estos momentos y que define un modo de afrontar la evangelización.

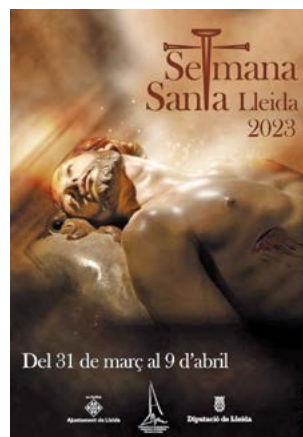
Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Presentat el cartell de Setmana Santa

El Secretariat de Congregacions, Confraries i Germandats de la diócesi de Lleida va presentar el passat 1 de març el cartell de la Setmana Santa de 2023, obra de Marc Escribà. Contràriament al que era costum, el cartell d'enguany no reproduïx una escena de la processó de l'any passat, sinó que és una composició artística en què es veu el rostre del Crist Jacent en una escena que pretén representar l'instant immediatament anterior a la resurrecció de Jesucrist. A la part gràfica del cartell, la lletra T de Setmana Santa està dibuixada en forma de crucifix a partir de les figures de tres claus.

La presentació es va fer en un acte al vestíbul del Palau Episcopal, al qual va assistir el bisbe Salvador Giménez; el director del Secretariat de Congregacions, Confraries i Germandats de la diócesi, José Manuel Gómez; el pregoner d'enguany de la Setmana Santa, el doctor Joan Viñas; l'autor del cartell, Marc Escribà; i representants de les congrega-

cions, confraries i germandats de Lleida.

Entre les novetats de la Setmana Santa d'enguany, es va anunciar que Joan Viñas serà l'encarregat de pronunciar el pregó de Setmana Santa, en un acte solemne que es farà el proper diumenge 26 de març a la Seu Vella.

El prior de la Congregació de la Sang, Eduard Segarra, també va confirmar que el mantell de la Mare de Déu de la Soledat estarà a punt per a la processó després del procés de

restauració a què ha estat sotmès des del passat mes de desembre.

Via Crucis al Sant Crist de Balaguer

Un centenar de persones van participar el primer diumenge de Quaresma en el Via Crucis al Sant Crist de Balaguer, organitzat per l'arxiprestat de la Mare de Déu de l'Acadèmia i obert a totes les parròquies de Lleida que s'hi van voler afegir.

Les diferents estacions del Via Crucis es van fer simultàniament pel recorregut pel Mont del Calvari i també a l'interior de la Basílica, pensant en aquelles persones amb dificultats de mobilitat.

Com a cloenda de l'acte, les monges de la comunitat van fer una pregària amb música i dansa, i el rector del santuari va saludar els participants de la diócesi de Lleida en aquest Via Crucis.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «L'oració ens ajuda a mantenir viva la fe; l'oli de la fe es conserva tornant sovint el pensament al Senyor: pot ajudar-nos molt mirar la imatge del crucifix, detenir la nostra mirada en Jesús. És una bella manera de resar» (26 d'agost).

@Pontifex_es: «La misericòrdia és l'experiència de sentir-se acollit, restaurat, enfortit, curat, animat. Ser perdonat és experimentar aquí i ara el més semblant a la resurrecció» (28 d'agost).

@Pontifex_es: «Per a renovar la nostra fe i la missió de la comunitat, estem cridats a redescobrir el centre de la fe: la relació amb Jesús i l'anunci del seu Evangelí al món sencer. Això és l'essencial!» (29 d'agost).

@Pontifex_es: «Benvolguts germans i germanes, un ministre de l'Església és algú que sap meravellar-se davant el disseny de Déu i que amb aquest esperit estima apassionadament l'Església, disposat per a servir en la seva missió on i com vulgui l'Esperit Sant» (30 d'agost).

Pregària per la pau a Ucraïna

El bisbe Salvador va dirigir una pregària per la pau, coincidint amb l'aniversari de l'inici de l'atac de la Federació Russa contra el territori i la població indefensa d'Ucraïna. Ho va fer en el marc de les trobades periòdiques que mantenen els joves de la Delegació de Pastoral de Joves del Bisbat de Lleida, que es preparen per anar al Camí de Sant Jaume aquest estiu. Els joves van expressar d'aquesta manera la seva solidaritat amb les víctimes del conflicte, les seves famílies, i els milers de refugjats

que han hagut de deixar casa seva al llarg d'aquest any de guerra. Després de la pregària van seguir amb les activitats preparatòries del Ca-

mí de Sant Jaume, amb jocs de coneixença i dinàmiques de grup, que van acabar amb un sopar de germanor a la Casa de l'Església.

Monument al fundador de les Germanetes

El monestir de Montserrat ja disposa, des del passat 17 de febrer, d'un monument dedicat al fundador de les Germanetes dels Ancians Desemparats, el pare Saturnino López Novoa. Ha quedat instal·lat al Camí de Sant Miquel, a l'espai on també hi ha l'escultura de la fundadora de la comunitat, la santa lleidatana i filla d'Aitona, Teresa Jornet, inaugurada el 2018 coincidint amb el 175 aniversari del seu naixement. El conjunt escultòric, fet en bronze, és obra de l'escultor Àngel Rasero, i està format per dues escultures que representen el pare Saturnino acompanyat d'un ancià a qui lliura un pa, simbolitzant el carisma de servei als ancians de la congregació.

Tercera trobada de sacerdots romanesos

Els sacerdots romanesos de la diòcesi de Lleida, juntament amb els de Saragossa i Madrid, van participar en una trobada a Lourdes el passat mes de febrer per compartir una experiència de comunió i de fe. És la tercera vegada que se celebra aquesta reunió, que anteriorment es va fer a Benasc i a Andorra. A la trobada de Lourdes, on van demanar la benedicció a la Mare de Déu per a ells, les seves diòcesis i comunitats, també s'hi van afegir tres sacerdots romanesos més que resideixen en aquesta població francesa.

REFLEXIONS

Hi som a temps!

Des del primer diumenge de Quaresma, a la missa dominical familiar, al vespre, hi ha un arbre, d'uns dos metres d'alçada, molt ben dibuixat. Els pares que ho han preparat exposaven en la introducció del material que utilitzen els catequistes per animar les celebracions dels diumenges quaresmals: «Volem plantejar la Quaresma de la missa familiar d'enguany en un to positiu. La vida cristiana no ha de ser trista, ni trametre un missatge de tristor i pessimisme que, a vegades, ens envolta en la nostra vida i en el que trobem en els mitjans de comunicació. És per això que la representarem com un arbre, inicialment trist, sense fulles, sense flors, sense ombra, ressec... com sovint estem nosaltres i també el món. A mesura que passin les setmanes, amb el nostre esforç i l'ajuda de Déu, procurarem que ho recuperi, comunicant a l'arbre de la Quaresma el somriure de l'esperança, la joia del perdó. Aquestes setmanes, aquests quaranta dies quaresmals, han de ser de preparació per acompanyar Jesús en el camí de passió i de la joiosa resurrecció». «Compadeix-te de mi, Déu meu, pel teu amor; per la teva gran misericòrdia, esborra'm les faltes. Renta'm ben bé de les culpes, purifica'm dels pecats» (Sl 50,3-4).

És ben cert el que diuen aquests pares i el que volen significar amb l'arbre que han preparat. Seguint els evangelis de cada diumenge, els infants i adolescents han mirat el món i han constatat els actes d'egoisme social, la manca de solidaritat i de germanor, les injustícies que aclaparen, les violències que porten mort, les expressions de mala voluntat... També reflexionant sobre ells mateixos han trobat mandra, por, covardia, autosuficiència... la necessitat que tenim de tornar a Jesús i en Jesús i per Jesús a la voluntat de Déu Pare, al seu amor. Temps de Quaresma, temps de retorn, de reconciliació. Resta, encara la darrera etapa. Temps per conèixer més a Jesús i per fer-nos més amics seus. Caminar amb Jesús amb esperança, escoltant la seva Paraula, fent-la vida en el nostre dia a dia. Sabent on anem, on arribarem, no pot ser temps de tristor. «Ensenyaré els teus camins als pecadors i tornaran a tu els qui t'han abandonat» (Sl 50,15). Encara hi som a temps per disposar-nos a fer amb Jesús el camí de la passió, mort i resurrecció com els infants i adolescents d'aquesta missa dominical.

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

20. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [2S 7,4-5a.12-14a.16 / Sl 88 / Rm 4, 13.16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a (o bé: Lc 2,41-51a)]. sant Josep, espòs de la Verge Maria, natzarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters; sant Amanç o Amanç (s. VII), diaca romà i mr. a Flandes.

21. ■ Dimarts [Ez 47,1-9.12 / Sl 45 / Jo 5,1-3a.5-16]. Sant Filèmon o Filemó,

mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.

22. ■ Dimecres [Is 49,8-15 / Sl 144 / Jo 5,17-30]. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà; sant Deogràcies (s. V), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienvenido, †1282), bisbe.

23. ■ Dijous [Ex 32,7-14 / Sl 105 / Jo 5,31-47]. Sant Feliu de Llobregat:

Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona, beneficiat del Pi; sant Toribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

24. ■ Divendres [Sa 2,1a.12-22 / Sl 33 / Jo 7,1-2.10.14.25-30]. Santa Caterina de Suècia, vg., filla de santa Brígida.

25. □ Dissabte [Is 7,10-14; 8,10 / Sl 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38]. Anunciació del Senyor, per l'arcàngel Gabriel

a Maria de Natzarè, anomenada també Encarnació, i algunes advocacions: Portal, etc. Sant Ireneu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, mr.

26. ■ Diumenge vinent, V de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Ez 37,12-14 / Sl 129 / Rm 8,8-11 / Jo 11,1-45 (o bé, més breu: 11,3-7.17.20-27.33b-45)]. Sant Brauli, bisbe de Saragossa (631-651); santa Màxima, mr.

Diumenge IV de Quaresma (A)

COMENTARI

«Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat»

Ens trobem amb una altra gran narració de Joan: la guarició del cec de naixement. Són els evangelistes que es llegien als catecúmens. D'entrada ja veiem que és Jesús qui s'acosta al cec i el guareix abans que aquest li ho demani. Després, més endavant, veiem com els jueus *el van excloure de la sinagoga* i en canvi, Jesús el va a buscar. Jesús ha vingut a guarir les nostres malalties. Però el miracle, en contra del que de vegades pensem no porta a la fe. Per això quan li pregunten: *com se t'han obert els ulls? Ell contesta: aquell home que es diu Jesús...* Però una mica més endavant quan li tornen a preguntar: *Tu, què en dius d'ell? Ell contestà: Que és un profeta.* La relació amb els fariseus el fa aprofundir sobre la figura de Jesús. I més endavant ja confessava que aquest home *ha vingut de Déu*; altrament no tindria poder per a fer res. I, finalment, ja tenim l'acte de fe concret: *Hi crec, i l'adorà.* Com veiem no és miracle sinó el contacte amb Jesús i la reflexió sobre el que ell ha fet el que porta a la fe; una fe que li ha suposat *ser exclòs de la sinagoga.* Els seus pares, tanmateix, no es volen mullar: *Com és que ara hi veu, nosaltres no ho sabem. Els seus pares van respondre així perquè tenien por dels jueus que havien acordat excloure de la sinagoga tothom qui reconegués que Jesús era el Messies.* Confessar Jesús, té les seves conseqüències. També els fariseus sembla que es vulguin assegurar que és Jesús qui l'ha curat. Ah, però com era en dissabte, trencar el repòs estricte que ells havien imposat fa que no vegin que Jesús és superior fins i tot a Moisès sinó que el considerin un pecador. Però com diu Jesús el gran pecat *no és ser cec sinó creure que hi veuen i no acceptar que Jesús els curi.* La primera lectura en l'elecció de David ja veiem que *allò que l'home veu no és allò que val; Déu veu el fons del cor.* Ho hem de mirar tot amb els ulls de Déu. Només si ens deixem guarir per Jesús i *estem en el Senyor, som llum* com diu sant Pau. Si som llum hem de donar els *fruits de bondat, de justícia i de veritat.*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sa 16,1b.6-7.10-13a)

En aquells dies, el Senyor digué a Samuel: «Omple d'oli el corn i ves-te'n. T'envio a casa de Jesè, el betlehemita: entre els seus fills veig el qui jo vull per rei.» Quan arribà, va veure Eliab i pensà: «Segur que el Senyor ja té al davant el seu ungit.» Però el Senyor digué a Samuel: «No et fixis en el seu aspecte ni en l'alçada de la seva talla. L'he descartat. Allò que l'home veu no és allò que val; l'home veu només l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor.» Jesè va fer passar davant Samuel els set primers dels seus fills, però Samuel li digué: «D'aquests set, el Senyor no n'escull cap.» I Samuel afegí: «No queda cap més fill?» Jesè respongué: «Encara queda el més petit: és a pasturar el ramat.» Samuel li digué: «Aneu a buscar-lo. No ens posarem a taula que no sigui aquí.» Jesè el feu anar a buscar. Tenia el cabell roig i els ulls bonics; tot ell feia goig de veure. El Senyor digué a Samuel: «Ungeix-lo, que és ell.» Samuel va prendre el corn de l'oli, el va ungir enmig dels seus germans, i des d'aquell dia l'Esperit del Senyor s'apoderà de David.

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna; / em guia per camins segurs, / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'assestena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 5,8-14)

Germans, en altre temps vosaltres éreu foscor, però ara que esteu en el Senyor, sou llum. Viviu com els qui són de la llum. Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat. Mireu bé quines coses són les que agraden al Senyor i no us feu solidaris de les obres infructuoses que ells cometem en la fosca; més aviat, denuncieu-les, perquè el que fan en secret ens avergonyiria fins de dir-ho. Però tot allò que la llum ha denunciat queda clarament visible, ja que les coses són clares i visibles quan són llum. Per això diuen: «Desvetlla't, tu que dorms; ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà.»

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 9,1-41) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús veié tot passant un cec de naixement, [...] escopí a terra, va fer amb la saliva una mica de fang, l'estengué sobre els ulls del cec i li digué: «Ves a rentar-te a la piscina de Siloè.» Aquest nom significa «enviat». Ell hi anà, s'hi rentà i tornà veient-hi. La gent del veïnat i els qui l'havien vist sempre captant deien: «No és aquell home que veiem assegut captant?» Uns responien: «Sí, que és ell.» Altres deien: «No és pas ell; és un que s'hi assembla.» Ell digué: «Sí, que el soc.» [...] Dugueren als fariseus l'home que abans era cec. El dia que Jesús havia fet el fang i li havia obert els ulls era dissabte, dia de repòs. També els fariseus li preguntaren com havia arribat a veure-hi. Ell els digué: «M'ha estès fang sobre els ulls, m'he rentat, i ara hi veig.» Alguns dels fariseus deien: «Aquest home que no guarda el repòs del dissabte no pot ser de Déu.» Però altres responien: «Com és possible que un pecador faci tals miracles?» I es dividiren entre ells. S'adreçaren al cec altra vegada i li digueren: «Ja que és a tu, que ell t'ha obert els ulls, tu, què en dius, d'ell?» Ell contestà: «Que és un profeta.» [...] Li respongueren: «Tot tu vas néixer en pecat i ens vols donar lliçons?» I el van excloure de la sinagoga.

Jesús va sentir dir que l'havien exclòs de la sinagoga i, quan el trobà, li digué: «Creus en el Fill de l'home?» Ell respongué «I, qui és, Senyor, perquè hi pugui creure?» Jesús li diu: «Ja l'has vist: és el mateix que parla amb tu.» Li diu ell: «Hi crec, Senyor.» I l'adorà. [...]

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sam 16,1b.6-7.10-13a)

En aquellos días, el Señor dijo a Samuel: «Llena tu cuerno de aceite y ponte en camino. Te envío a casa de Jesé, el de Belén, porque he visto entre sus hijos un rey para mí». Cuando llegó, vio a Eliab y se dijo: «Seguro que está su ungido ante el Señor». Pero el Señor dijo a Samuel: «No te fijas en su apariencia ni en lo elevado de su estatura, porque lo he descartado. No se trata de lo que vea el hombre. Pues el hombre mira a los ojos, más el Señor mira el corazón». Jesé presentó a sus siete hijos ante Samuel. Pero Samuel dijo a Jesé: «El Señor no ha elegido a estos». Entonces Samuel preguntó a Jesé: «¿No hay más muchachos?». Y le respondió: «Todavía queda el menor que está pastoreando el rebaño». Samuel le dijo: «Manda a buscarlo, porque no nos sentaremos a la mesa mientras no venga». Jesé mandó a por él y lo hizo venir. Era rubio, de hermosos ojos y buena presencia. El Señor dijo a Samuel: «Levántate y úngelo de parte del Señor, pues es este». Samuel cogió el cuerno de aceite y lo ungió en medio de sus hermanos. Y el espíritu del Señor vino sobre David desde aquel día en adelante.

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta; / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo; / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / Enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 5,8-14)

Hermanos: Antes erais tinieblas, pero ahora, sois luz por el Señor. Vivid como hijos de la luz, pues toda bondad, justicia y verdad son fruto de la luz. Buscad lo que agrada al Señor, sin tomar parte en las obras estériles de las tinieblas, sino más bien denunciándolas. Pues de vergüenza decir las cosas que ellos hacen a ocultas. Pero, al denunciarlas, la luz las pone al descubierto, y todo lo descubierto es luz. Por eso dice: «Despierta tú que duermes, levántate de entre los muertos y Cristo te iluminará.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 9,1-41) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, al pasar, vio Jesús a un hombre ciego de nacimiento. [...] Entonces escupió en la tierra, hizo barro con la saliva, se lo untó en los ojos al ciego, y le dijo: «Ve a lavarte a la piscina de Siloé (que significa Enviado)». Él fue, se lavó, y volvió con vista. Y los vecinos y los que antes solían verlo pedir limosna preguntaban: «¿No es ese el que se sentaba a pedir?». Unos decían: «El mismo». Otros decían: «No es él, pero se le parece». Él respondía: «Soy yo». [...]

Llevaron ante los fariseos al que había sido ciego. Era sábado el día que Jesús hizo barro y le abrió los ojos. También los fariseos le preguntaban cómo había adquirido la vista. Él les contestó: «Me puso barro en los ojos, me lavé y veo». Algunos de los fariseos comentaban: «Este hombre no viene de Dios, porque no guarda el sábado». Otros replicaban: «¿Cómo puede un pecador hacer semejantes signos?». Y estaban divididos. Y volvieron a preguntarle al ciego: «Y tú, ¿qué dices del que te ha abierto los ojos?». Él contestó: «Que es un profeta». [...] Le replicaron: «Has nacido completamente empecatado, ¿y nos vas a dar lecciones a nosotros?». Y lo expulsaron.

Oyó Jesús que lo habían expulsado, lo encontró y le dijo: «¿Crees tú en el Hijo del hombre?». Él contestó: «¿Y quién es, Señor, para que crea en él?». Jesús le dijo: «Lo estás viendo: el que te está hablando, ese es». Él dijo: «Creo, Señor». Y se postró ante él. [...]